

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorum

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

LXXXVI. Airaudi cessione ad Ecclesiam Brivatensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

ex eisdem rebus aut alicujus terreni servitij vel muneris exigatur, ut ex eisdem rebus aliquid auferatur aut diminuat. Sed ut illius bona intentio atque decreti confirmatio firmiter habeatur & perpetuis temporibus conservetur inviolabilis, nostram deprecaturam est magnificentiam ut super hoc nostrae auctoritatis preceptum fieri dignemur. Cujus petitionem ratam judicantes, hoc altitudinis nostrae preceptum illi fieri iussimus; per quod omnimodis firmamus atque iubemus ut nunquam vel nusquam ex rebus in praefato privilegio consistentibus à nemine mortalium quicquam tentetur evellere vel diminuire, sed sicut in praefato privilegio constat esse praefinitum, in cunctis ita inviolabiliter nostris futurisque temporibus maneat firmum atque inconvulsum. Et ut haec nostrae confirmationis auctoritas nostris futurisque temporibus majorem in Dei nomine obtineat vigorem, manu propria subter eam firmavimus, & anuli nostri impressione subfigillari iussimus.

Signum Karoli gloriosissimi Regis.

Folchricus Diaconus ad vicem Hludovici recognovit & subscripsit.

Data xviii. Kal. Iulij anno xix. Domni Karoli gloriosissimi Regis, Indictione vii.

Actum Tulliaci villa in Dei nomine feliciter. Amen.

LXXXV.

Ejusdem Karoli preceptum pro eadem Ecclesia Augusfordunensi.

An. 859.
Ex eodem chartulario.

IN nomine sanctae & individuae Trinitatis. Karolus gratia Dei Rex. Quicumque regiae dignitatis culmine effertur desiderat, merito cum praefato oculis semper habere debet cujus gratia praefertur. Igitur noverit omnium sanctae Dei Ecclesiae fidelium & nostrorum tam praesentium quam & futurorum sollicitia quia nobis, qui ubique res ecclesiasticas pro viribus tutari atque augmentari gaudemus, ob emolumentum mercedis animae nostrae libuit cuidam sanctae matri Ecclesiae Eduorum, quae noscitur esse dicata in honore sancti Nazarii martyris Christi, cui etiam praefertur Ionas venerabilis Praefatus, restitui atque solemniter refundi quandam villam quae vocatur Tiliniacus, cum omni sua integritate. & est sita in pago Orcharense, super fluvium Sagonnam. Ipsa enim villa olim per incuriam rectorum praedictae Ecclesiae & indivolorum hominum violentiam ab eodem loco distracta esse dinoscitur. Vnde nos, sicut supra praediximus, res Ecclesiarum pro viribus tutamus, hoc celerrimum nostrae preceptum fieri ac praedicto sancto loco ad deprecationem dilecti nobis memorati Pontificis Iona dari reddique iussimus; per quod praefatam villam cum omnium rerum iure legaliterque sibi pertinentium summa integritate jam dicto loco sancto aeternaliter mancipatam ac perenniter famulandam refundimus & delegamus, eo videlicet modo ut rector praefatae Ecclesiae & successores ejusdem quicquid ex praedicta villa cum omnibus pertinentibus sibi rebus pro utilitate ac commoditate Ecclesiae & suorum

Tom. II.

necessitate facere decreverint, libero in omnibus perfruatur arbitrio canonicè legaliterque faciendi quemadmodum ex reliquis rebus ad eundem locum similiter contrahitis ac restitutis, & nosse anniversarius ac dilectissima nostrae conjugis Hirmindrudis in eadem Ecclesia per singulos annos gratia restitutionis istius villae sollemniter celebrari atque honorificè frequentari non negligatur. Et ut haec nostrae restitutionis auctoritas plenior in Dei nomine per supervenientia tempora obtineat vigorem, manu propria subter eam firmavimus, & anuli nostri impressione sigillari iussimus.

Signum Karoli gloriosissimi Regis.

Folchricus Diaconus ad vicem Ludovici recognovit & subscripsit.

Data III. Idus Octobris Indictione vii. anno x. regnante Karolo gloriosissimo Rege.

Actum Tulliaci villa supra Mosam in Dei nomine feliciter. Amen.

LXXXVI.

Airaudi cessio ad Ecclesiam Brivatensem.

Sacro sanctae Ecclesiae sancti Iuliani martyris vico Brivate, ubi ipse sanctus martyr in corpore requiescit, vel ceterorum corpora sanctorum seu reliquiae ibidem conditae sunt, ubi ad dexteram laevamque Arconcius inclitus confessor seu Ispidius martyr adjacent, ubi in Christi nomine Bernardus gratia Dei Comes super ipsam casam Dei rector praesertim videtur, seu & Adalgisus Praepositus super ipsam catervam sancti Iuliani custos praesertim videtur. Ego igitur in Dei nomine Airaudus, metuens casum humani generis & fragilitatem, ne me subitanea mors praecuperet, propterea cedo ad ipsam casam Dei vel ad ipsos Canonicos ibidemque Deo servientibus in stipendia fratrum vel ad sacrificium Deo offerendum aliquid de rebus meis propriis, ut ipsi sancti seu & ipsi Canonici, qui ibidem sunt degentes, intercessores sint pro peccatis meis ad Dominum. Et sunt ipsae res sitae in patria Arvetica, in vice Ambronense, in villa cui vocabulum est Buciaci. Cedo ad ipsam Ecclesiam Dei vel ad ipsos Canonicos in ipsa villa casam meam dominicariam, cum aliis mansis, cum curtis, ortiferis, pomiferis, & aliis campis, pratis, pascuis, & molendinis tres, cum cunctis adjacentiis, aquis, aquarumque decursibus, via, cultum seu incultum, quacumque vel quicquid acquirendum est, omnia & ex omnibus quantumcumque in ipsa villa vel in ipsa cultura habeo vel acquirere potero integrum cedo ad ipsam casam Dei vel ad ipsos Canonicos in illorum stipendia tam praesentium quam & futurorum, tam de alode quam de tracto, ut faciant ipsi Canonici de ipsis rebus in omnibus in illorum stipendia vel ad sacrificium Deo offerendum quicquid facere voluerint. Et tamen mihi placuit voluntas ut dummodo ego advivo, titulum usufructu mihi liceat possidere. Et post obitum, quandoque Deo placuerit, in vestrisque partibus faciat permanere. Et si ego uxorem duxero, & filios & filias mihi

An. 860.
Ex chartulario Ecclesiae Brivatensis, cap. 115.

A A A A

Deus procreaverit, ipsum conscriptum ad me reverri faciatis. Et si hoc non fecero, ipsas res in omnibus sine ullo contradicente possideatis. Et ipsum decimum ab ipso scriptore, quandiu advixerit, possideatur. Et si evenerit, quod minime credo, quod aut ullus Rex iniquus aut Comes aut Abbas aut ullus rector Ecclesie ipsas res superius iamdudum vel ullus heres meus ad ipsam causam Dei vel ad ipsos Canonicos abstrahere voluerit, in primis iram Dei incurrat & sanctorum offensa, & sit particeps in infernum cum Iuda Scahrior, qui Dominum tradidit, & hic conscriptus firmus & stabilis permaneat flabulatione subnixus. Facta cessio ista die Lunis in mense Madio anno v. i. regnante Karolo Rege Equitanorum filij Karoli Regis Francorum. Signum Airaudus, qui cessionem istam fieri vel affirmare rogavit. Signum Imnone.

LXXXVII.

Præceptum Karoli Regis quo donat Adalgiso fideli suo, ad deprecationem Hirmin-drudis Reginae conjugis sue, villam que vocatur Eliclacus super fluvium Olne infra comitatum Bajocacensem.

An. 860.
Ex chartulario monasterij
Follacensis.

IN nomine sanctæ & individue Trinitatis, Karolus gratia Dei Rex. Regie celsitudinis mos est fideles regni sui donis multiplicibus & honoribus ingentibus honorare atque sublimare. Proinde ergo morem parentum Regum videlicet prædecessorum nostrorum sequentes, libuit celsitudini nostræ, ad deprecationem seu suggestionem carissimæ conjugis nostræ Hirmin-drudis, quandam fidem regni nostri Adalgisum nomine de quibusdam nostræ proprietatis rebus ditare sublimenque efficere, quæ videlicet res sunt sitæ infra comitatum Bajocacensem super fluvium Olne, hoc est, villa que vocatur Eliclacus, in qua consistunt mansi x. i. vel quicquid ad eandem villam jure legaliterque pertinet dinoscitur. Vnde hoc altitudinis nostræ præceptum fieri illique dari iussimus, per quod memoratas res cum omnium rerum summa integritate, cum terris cultis & incultis, silvis, pratis, molendinis, piscibus, aquis, aquarumve decursibus & regressibus, & omnibus legitimis & terminationibus, necnon & mancipiis utriusque sexus desuper comanentibus vel ad easdem res jure legaliterque pertinentibus . . . . & ad integrum, sicut dictum est, præfato fideli nostro Adalgiso ad proprium concedimus, & de nostro jure in jus ac dominationem illius solenni more transferimus; ita videlicet ut quicquid ex prædictis rebus & mancipiis pro sua utilitate ac commoditate facere decreverit, libero in omnibus potiarum arbitrio faciendi sicut ex reliquis rebus & mancipiis suæ proprietatis. Ut autem hæc nostræ largitionis auctoritas firmiter habeatur ac per futura tempora diligentius conservetur, manu propria subter eam firmavimus, anulique nostri impressione assignari iussimus.

Signum Karoli gloriosissimi Regis.

Gosinus Notarius ad vicem Hludovici recognovit.

Data VIII. Idus Decemb. Indictione 1x. anno 861. regnante Domino Karolo gloriosissimo Rege.

Actum Adrianiaco publico palatio in Dei nomine feliciter. Amen.

LXXXVIII.

Narratio de monacho Cenomanensi ad canonicam vitam & habitum converso.

Sicut cotidie sancta Ecclesia ad sortem electorum atque beatitudinem perpetuæ vitæ capessendam diversis evocationibus, non solum despectus sæculi, sed etiam eos, quod majus est, quos mundialis actio perfloridos facit, adtrahere decernat, ut illos hic & diversitas bonorum actuum multiplicet & illic dissimilitas retributionis variæ ornet, ita è contrario antiquus hostis pius indefinenter subripere non cessat, ut quos confortes non potest habere in gloria, saltem socios secum cognoscat in pœna. Nam cum in tribus ordinibus, id est, laicorum, Canonicorum, monachorumque, non desint qui à primævo tempore nobiliora acta persequuti atque aggredi tentarint dato divinitus intelligibilianimo, eos maxime infidiari nititur quos in juvenili ætate creverit se ultro dominicis præceptis mancipasse, ut tanto profundius ad ima gaudens proiciat quanto à suis cruentis faucibus semel evasisse dolebat: quorum devotio à proposito sancto quam damnabilis esse censetur evangelica & apostolica documenta edocent, suisque medicaminibus ut denuo reformentur, qualiter serpentinis venenis sauciantur, corroborant. Cum enim unicusque modus correctionis secundum gravitatem contagij conveniat, idque à doctoribus Ecclesie sanciri permillum sit data auctoritate aliconantibus iudicis, ut aliter obrecta detegantur, aliter aperta deleantur, in his etiam qui post devotionem nobiliorem ad seculari iterum habitum dilabuntur atque apostatæ efficiuntur major sollicitudo & cura adhibenda esse decernitur, quæ prævaricatione pessima in utroque sexu modernis temporibus supra modum invenitur, plurimisque vacillantes suis volubilitatibus implicare & deperire à recto tramite obfuscatis luminibus insilit. Sed quia hoc devotibile genus in promptu stare videtur, ac propter hoc in cœtu bonorum malorumque catholicorum pars sit in redargutione, pars in defensione mali, ita ut eos quos in tali facinore depressos, dum non possunt innocuos facere in toto, suis mendosis sermocinationibus aut per abnegationem aut dissimulationem actus vel per aliquam occasionem innocentes conantur ostendere, sitque jam gravior casus multorum quam unius, restat de hac ipsa controversia quæ modò nostris in partibus excrevit aliquid ad medium deducere, quatinus cognita veritate iudicium observetur veracium, & falsitas confusa evanescat.

Quidam namque sacerdos nomine Vrso valde nobilis fuit Cenomannis civitate, qui unum ex suis nepotibus superstitem esse volebat. Cumque

Ex veteri codice bibliothecæ Colbertinæ.